

اجرای «بازی نامه باستان» در آرامگاه فردوسی

نمایش «بازی نامه باستان» به‌نویسندگی و کارگردانی رضا صابری، هم زمان با دهه ادب و حماسه، از ۲۷ اردیبهشت تا ۳ خرداد در آرامگاه فردوسی روی صحنه می‌رود. به گزارش شهرآرا، این نمایش از

زوایای مختلف به‌موضوع شاهنامه، فردوسی و تقابل او با سلطان محمود غزنوی می‌پردازد. از بازیگران نمایش «بازی نامه باستان» می‌توان به سیدمهدی وحیدی، راضیه ایرانی، شاپور ترکمن سرابی، غلام‌رضا عارف‌نژاد، سعید نظریان، رضا تقی‌زاده و ساناز هاشمی اشاره کرد.

آغاز اجرای نمایش «پتانسیل عمل»

اجرای نمایش «پتانسیل عمل» به‌نویسندگی و کارگردانی فرزین علیین از ۱۷ اردیبهشت، ساعت ۱۸:۱۸، در تماشاخانه انوشیروان ارجمند

پردیس تئاتر مستقل آغاز شده است و تا ۵ خردادماه ادامه خواهد داشت. در این نمایش کمدی سیاه که نگاهی به نمایشنامه «در انتظار گودو»، اثر ساموئل بکت، دارد، بازیگرانی چون حمید درودی، عطیه سجادی، زهرا اسدی، محمدحسین نیکرون، همتا قناد، حمید رجبی، حسام محدث، امیرحسین عامل و میعاد قوفانی به ایفای نقش می‌پردازند.

اجرای «ماجرای سیاه» در «اشراق»

نمایش «ماجرای سیاه» از امروز، ۲۱ اردیبهشت‌ماه، ساعت ۱۹:۴۵، به نویسندگی مارتین مک‌دونا و کارگردانی علی سلیمانی در تماشاخانه اشراق روی صحنه می‌رود.

سینا خدادادی، مبترا بابایی، امید وحدت‌پور، پوریا علی‌دادی، علی عبداللهی، محمدرضا ارجمندی، زهرا اسدی، سامان سالاری، گلناز نصیری، مهرو زراعت‌کار و ارسلان قلی‌پور در این نمایش بازی می‌کنند.

ایستگاه خبر

برگزاری نشست‌های تخصصی در جشنواره «ایثار»

سه نشست تخصصی و پنج بخش نمایش‌های ویژه در نخستین جشنواره بین‌المللی فیلم و فیلم‌نامه «ایثار» در مشهد برگزار می‌شود. به گزارش شهرآرا، «نشست تخصصی نقش صهیونیسم در هالیوود»

با حضور جان جیمز یوبل، نویسنده و فعال سیاسی از آمریکا، «نشست تخصصی بررسی سینمای کشورهای اسلامی» با حضور محمد ابوالجدایل، فیلم‌سازی از سوریه و «نشست تخصصی بررسی سینمای کشورهای جبهه مقاومت» با حضور باسل خطیب، فیلم‌ساز و رئیس مؤسسه عالی هنرهای سینمایی سوریه، در این رویداد برگزار می‌شود. در این جشنواره دو بخش نمایش‌های ویژه با عناوینی چون «چشم‌انداز سینمای خراسان رضوی» (با نگاهی به آثار فیلم‌سازان استان خراسان رضوی) و «نگاه هشتم» (نمایش فیلم‌های مرتبط با موضوعات رضوی، برگزار خواهد شد و تاریخ و زمان برگزاری نشست‌ها به‌زودی اعلام می‌شود. همچنین «چشم‌انداز سینمای سرزمین‌های اسلامی» (آثاری از آفریقا، خاورمیانه و آسیای میانه)، «چشم‌انداز سینمای کشورهای حوزه مقاومت» (آثاری از کشورهای لبنان، سوریه، یمن، عراق و فلسطین) و چشم‌انداز سینمای بوسنی (آثار فیلم‌سازان بوسنیایی) از دیگر بخش‌های ویژه این رویداد به‌شمار می‌آید. مرحله نهایی نخستین جشنواره بین‌المللی و پنجمین جشنواره ملی فیلم و فیلم‌نامه «ایثار» با دبیری فرهاد مختاری از ۱۲۹ اردیبهشت تا سوم خردادماه امسال از سوی اداره کل امور هنری معاونت فرهنگی و آموزشی بنیاد شهید و امور ایثارگران با همکاری شهرداری مشهد و استانداری خراسان رضوی در مشهد مقدس برگزار می‌شود.

چارسوق هنر

آغاز اکران برخط «غریب»

فیلم سینمایی «غریب» به کارگردانی محمد حسین لطیفی و نویسندگی و تهیه‌کنندگی حامد عنقا از روز گذشته، ۲۰ اردیبهشت، اکران برخط خود را به‌صورت اختصاصی

در پلتفرم فیلم‌بو آغاز کرده است. به گزارش مهر، این فیلم به روایت بخشی از زندگی شهید محمد بروجردی در کردستان و تأثیر شیوه فرماندهی‌مختصر به‌فرادور اتحاد مردم‌ورفع شرایط بحرانی پرداخته است. بابک حمیدیان، پردیس پورعابدینی، رحیم نوروزی، حسام محمودی، مهران احمدی و فرهاد قائمیان در این فیلم به ایفای نقش پرداخته‌اند. این فیلم در چهل و یکمین دوره از جشنواره فیلم فجر در بخش‌های مختلف طراحی صحنه، چهره‌پردازی و جلوه‌های ویژه میدانی موفق به دریافت سیمرغ شد. همچنین سیمرغ بهترین نقش اول زن جشنواره نیز به بازیگر این فیلم اختصاص یافت. جایزه ویژه هیئت داوران در بخش مقاومت بین‌الملل و بهترین فیلم از نگاه ملی نیز به «غریب» تعلق گرفت. «غریب» در هفدهمین جشنواره فیلم مقاومت نیز به‌عنوان بهترین فیلم انتخاب شد.

سینماگران مشهدی راه‌حل‌های بازنمایی «هویت مشهد» در آثار تصویری را بررسی می‌کنند

دولتی‌ها پای کار بیایند تا سرمایه‌گذاران خصوصی ترغیب شوند

نلسازید، درباره ویژگی‌های زنان مشهدی و درباره هویت مشهدی فیلمی تولید کنید. باید از بومی بودن به جهانی شدن برسیم. ولی متأسفانه بسیاری از مسئولان سنگ می‌اندازند و کاری نمی‌کنند، به‌طوری‌که گاهی فکر می‌کنیم اگر همه آن‌ها استعفا دهند و کنار بنشینند می‌توانیم کارمان را حتی بودجه هم ندهند، بهتر می‌توانیم کارمان را انجام دهیم. عاقبت پچه‌های دغدغه‌مند را دیده‌ایم که در نهایت بازپچه جریان‌هایی شده‌اند که گویی برای کار نکردن و سنگ انداختن حقوق می‌گیرند. باید این حال سپیلی می‌گوید که او و همکارانش به‌عنوان فیلم‌ساز کار خودشان را می‌کنند. او تأکید می‌کند: ما بچه‌های دهه ۶۰ هستیم و اصلاً کنار نمی‌کشیم و کار خودمان را انجام می‌دهیم، اما وقتی فساد اداری حاکم باشد، این روند کند می‌شود و فیلم‌سازان دل‌سرد می‌شوند. خیلی از مسئولان اصلاً نمی‌دانند هنر و سینما چیست. من به آن‌ها می‌گویم: اگر مسلمان هستید، وقتی بلد نیستید، بروید کنار. سنگ اندازی در زمینه هویت شهری خیلی بیشتر از کمک است. این را می‌بینیم.

همه مقصریم

در پیش آمدن چنین شرایطی چه کسانی مقصر بوده‌اند؟ سینماگران، مخاطبان یا متولیان فرهنگی مشهد از گذشته تا کنون؟ مهدی رضازاده در پاسخ به این سؤال می‌گوید: همه ما مقصر بوده‌ایم و هستیم، چه آن‌هایی که در طول تاریخ سینما لهجه مشهدی را به‌عنوان یک لهجه مسخره به‌سخره گرفته‌اند و چه آن‌هایی که نتوانسته‌اند از لهجه مشهدی به‌درستی در فیلم‌هایشان استفاده کنند.

به نظر مهدی محمدی اما تقصیری متوجه فیلم‌سازان

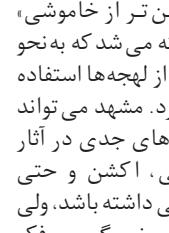
نیست، چون عملاً از چرخه خارج هستند. او تأکید می‌کند: تقصیری اگر هست، متوجه کسانی است که امکانات و مجهزها دستشان است. اگر این رابطه برقرار شود، کم‌کم هنرمندان خودشان را در این فضا پیدا می‌کنند، اما در این شرایط کاری از دست فیلم‌سازان بر نمی‌آید. فیلم‌سازان داریم که منزوی و منفعل شده‌اند و نمی‌دانند باید چه کار کنند و چه فیلمی بسازند که با مخاطب ارتباط برقرار کند و گرچه عنصر هویتی در لایه‌لای جامعه خودش را نشان

امیراطهر سهیلی:
همیشه می‌گویم درباره ویژگی‌های زنان مشهد و درباره هویت مشهد فیلمی تولید کنید. باید از بومی بودن به جهانی شدن برسیم ولی متأسفانه بسیاری از مسئولان سنگ می‌اندازند و کاری نمی‌کنند.

مهدی رضازاده:
سرمایه‌گذار باید پای کار بیاید تا فیلم‌سازان بتوانند کار کنند. چون سرمایه‌گذار خصوصی نمی‌آید، سرمایه‌گذار دولتی باید قدم بردارد. سرمایه‌گذار خصوصی ترس دارد. باید سرمایه‌گذاری دولتی بیاید کار کند تا او را ترغیب کند

مهدی محمدی:
هویت را مردم و فرهنگ آن‌ها به‌صورت خودجوش می‌سازند و تنها کاری که متولیان می‌توانند انجام دهند این است که از چیزی که مردم ساخته‌اند محافظت کنند، آن را تقویت و از آن استقبال کنند

مهدی محمدی:
هویت را مردم و فرهنگ آن‌ها به‌صورت خودجوش می‌سازند و تنها کاری که متولیان می‌توانند انجام دهند این است که از چیزی که مردم ساخته‌اند محافظت کنند، آن را تقویت و از آن استقبال کنند

بخشی از وجود ما باشد و ما به آن علاقه داشته باشیم، می‌تواند هویت ما باشد، اما مسئولان و سیاست‌گذاران ممکن است از منظری دیگری به هویت نگاه کنند، یعنی بخوابند و آن‌ها را ایده‌آل‌هایی را که خودشان فکر می‌کنند باید یک ملت داشته باشد، به‌عنوان هویت جا ببندازند.

محمدی تأکید می‌کند: اگر بخواهیم چیزی را به‌عنوان هویت مطرح کنیم، باید ابتدا ببینیم این چیز توسط مردم انتخاب شده است، یا مورد علاقه مردم هست یا نه. اگر باشد، یک عنصر هویتی است.

مثالی که محمدی در این باره می‌زند «پارک ملت، مشهد است که به گفته او برای مردم مشهد به یک عنصر هویتی تبدیل شده است. او می‌گوید: مردم

مشهد به پارک ملت می‌روند و ورزش می‌کنند، ولی به ذهن برنامه‌ریزان نرسیده است که پارک می‌تواند بخشی از هویت جمعی یک شهر باشد.

او با تأکید بر اینکه متر و معیار تعیین هویت، ذائقه و خواست مردم است، می‌گوید: فرهنگ یک حالت سیال و خودجوش دارد و به سمتی می‌رود که ناخودآگاه جمعی یک جامعه به آن سمت حرکت می‌کند. خیابانی مانند خیابان ارگ در مشهد برای سه یا چهار نسل جنبه هویتی داشته است، چون همه سینماها و تفریحگاه‌ها در آن بوده و در واقع دروازه مدرنیته مشهد بوده است. با اینکه این خیابان مانند خیابان لاله‌زار تهران دچار تغییراتی شده، همچنان جزو عناصر هویتی مشهد است و می‌توان روی آن کار کرد، چون مردم این خیابان را می‌شناسند.

مشهد، محل تلاقی مذهب و ملیت ایران مهدی رضازاده، دیگر سینماگر مشهدی، هم با تأکید بر اینکه برای خیلی‌ها اصلاً مشهد مفهومی ندارد و به آن مثل بقیه جاه‌نگاه می‌کنند، می‌گوید: خیلی از فیلم‌سازان متوجه نیستند که مشهد جایی است که مذهب و ملیت ما در آن تلاقی دارند.

او در تعریف خود از هویت مشهد می‌گوید: مشکل بزرگی که داریم این است که هویت مستقلی به نام مشهدی نداریم، به خاطر اینکه مشهد محلی برای مراودات بزرگ بین‌المللی بوده و چهره‌های مختلفی در طول دو دهه سال گذشته در مشهد ساکن شده‌اند. مشهد از یک طرف سرزمین امام‌رضا(ع)

گزارش ویژه

مشهد در بسیاری از

جریان‌های فکری و هنری

نه تنها نقش مهمی را ایفا

می‌کرده که حتی خود در

بسیاری از موارد جلودار و تعیین‌کننده نیز

بوده است. مهاجرت اقوام و شخصیت‌های

مختلف در طول تاریخ بر غنا و تنوع محتوایی

این شهر افزوده است. به‌طوری‌که وقتی امروز

ما از «هویت مشهد، صحبت می‌کنیم،

منظورمان مجموعه‌ای از شخصیت‌ها،

مشاهیر، فرهنگ‌ها، لهجه‌ها، اماکن و حتی

ساختارهاست. سینما و فیلم به‌عنوان یک

هنر پر مخاطب و زنده تاکنون چقدر توانسته

است از این هویت استفاده کند و آینه‌ای از

هویت مشهد باشد؟ این سؤالی است که ما

در این گزارش از سه سینماگر شناخته‌شده

مشهدی پرسیدیم و از آن‌ها خواستیم راه‌حلی

برای این پرسش که چطور باید به سمت ساخت

تولید فیلم برویم ارائه دهند.

هویت مشهد و بازنمایی آن در آثار تصویری

در بررسی «هویت مشهد و بازنمایی آن در آثار تصویری» به نظر می‌رسد مهم‌ترین مسئله ارائه تعریف مشخصی از این گزاره باشد. به عبارت بهتر ابتدا باید تعریفمان از هویت را مشخص کنیم و ببینیم آیا داریم درباره یک چیز مشترک صحبت می‌کنیم یا نه. اهمیت این موضوع آنجاست که می‌بینیم در بسیاری موارد هنرمندان تعریفی از هویت دارند و مسئولان تعریف دیگری. اگر این تعریف مشخص نباشد، نه هنرمندان و شهروندان متوجه می‌شوند که مدیران دارند درباره هویت کار می‌کنند و نه کار مسئولان و دغدغه‌مندان به‌درد مردم خواهد خورد.

مهدی محمدی، فیلم‌نامه‌نویس و فیلم‌ساز مشهدی، هویت را بخشی از فرهنگ و ناخودآگاه جمعی یک ملت و تعلقات و علائقی تعریف می‌کند که آن‌ها به اجزای زیست‌بومشان دارند. او می‌گوید: چیزی که بخشی از وجود ما باشد و ما به آن علاقه داشته باشیم، می‌تواند هویت ما باشد، اما مسئولان و سیاست‌گذاران ممکن است از منظری دیگری به هویت نگاه کنند، یعنی بخوابند و آن‌ها را ایده‌آل‌هایی را که خودشان فکر می‌کنند باید یک ملت داشته باشد، به‌عنوان هویت جا ببندازند.

محمدی تأکید می‌کند: اگر بخواهیم چیزی را به‌عنوان هویت مطرح کنیم، باید ابتدا ببینیم این چیز توسط مردم انتخاب شده است، یا مورد علاقه مردم هست یا نه. اگر باشد، یک عنصر هویتی است.

مثالی که محمدی در این باره می‌زند «پارک ملت، مشهد است که به گفته او برای مردم مشهد به یک عنصر هویتی تبدیل شده است. او می‌گوید: مردم

مشهد به پارک ملت می‌روند و ورزش می‌کنند، ولی به ذهن برنامه‌ریزان نرسیده است که پارک می‌تواند بخشی از هویت جمعی یک شهر باشد.

او با تأکید بر اینکه متر و معیار تعیین هویت، ذائقه و خواست مردم است، می‌گوید: فرهنگ یک حالت سیال و خودجوش دارد و به سمتی می‌رود که ناخودآگاه جمعی یک جامعه به آن سمت حرکت می‌کند. خیابانی مانند خیابان ارگ در مشهد برای سه یا چهار نسل جنبه هویتی داشته است، چون همه سینماها و تفریحگاه‌ها در آن بوده و در واقع دروازه مدرنیته مشهد بوده است. با اینکه این خیابان مانند خیابان لاله‌زار تهران دچار تغییراتی شده، همچنان جزو عناصر هویتی مشهد است و می‌توان روی آن کار کرد، چون مردم این خیابان را می‌شناسند.

مشهد، محل تلاقی مذهب و ملیت ایران مهدی رضازاده، دیگر سینماگر مشهدی، هم با تأکید بر اینکه برای خیلی‌ها اصلاً مشهد مفهومی ندارد و به آن مثل بقیه جاه‌نگاه می‌کنند، می‌گوید: خیلی از فیلم‌سازان متوجه نیستند که مشهد جایی است که مذهب و ملیت ما در آن تلاقی دارند.

او در تعریف خود از هویت مشهد می‌گوید: مشکل بزرگی که داریم این است که هویت مستقلی به نام مشهدی نداریم، به خاطر اینکه مشهد محلی برای مراودات بزرگ بین‌المللی بوده و چهره‌های مختلفی در طول دو دهه سال گذشته در مشهد ساکن شده‌اند. مشهد از یک طرف سرزمین امام‌رضا(ع)